

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

26 martie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Constantin Gurschi,

Judecători – Ion Arhiliuc și Liliana Catan,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar împotriva sentinței Judecătorei Edineț din 21 mai 2013 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 10 iulie 2013 declarat de inculpatul

Babjdir Nicolae Ion, născut la 19 decembrie 1980, originar și domiciliat în r-nul Edineț, or. Cupcini, str. Livezilor 7, ap. 6, moldovean, cetățean al Republicii Moldova.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. Instanța de fond din 08.08.2012 pînă la 21.05.2013;

2. Curtea de Apel Bălți din 17.06. – pînă la 10.07.2013;

3. Curtea Supremă de Justiție din 11.02. – pînă la 26.03.2014.

Colegiul penal asupra recursului,

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătorei Edineț din 21 mai 2013, inculpatul Babjdir Nicolae a fost condamnat în baza art. 201/1 alin. (1) Cod penal la 1 an închisoare, iar conform art. 84 alin. (4) Cod penal, la pedeapsa numită, i s-a adăugat parțial pedeapsa fixată prin sentința Judecătorei Edineț din 01 august 2013, fiindu-i stabilită pedeapsa definitivă de 3 ani și 6 luni închisoare în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau de a exercita activitate legată de administrarea substanțelor narcotice, psihotrope sau analoagelor lor de producere, preparare, prelucrare, experimentare, procurare, păstrare, expediere, transportare, înstrăinare sau efectuarea oricăror alte operațiuni cu precursorii pe un termen de 3 ani.

2. Pentru a se pronunța, instanța de fond a constatat în fapt că, inculpatul Babjdir Nicolae la 12.07.2012, în jurul orelor 05.00, aflându-se în stare de ebrietate alcoolică la domiciliu din or. Cupcini, str. Livezilor 7, ap. 6, în urma conflictului cu fratele său, Babjdir Iurii, i-a aplicat ultimului multiple lovituri cu o rangă în regiunea capului, cauzându-i conform raportului de expertiză medico-legală nr. 120-D din 20.07.2012, vătămări corporale ușoare cu dereglarea sănătății pe un termen de pînă la 21 de zile.

3. Inculpatul Babjdir Nicolae a atacat cu apel sentința instanței de fond, solicitînd casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri de achitare, din motiv că probele administrate la dosar nu confirmă vinovăția sa în comiterea infracțiunii imputate. La fel, apelantul a mai invocat că partea vătămată și martorii au dat declarații neveridice în ceia ce privește existența leziunilor corporale depistate la partea vătămată Babjdir Iu.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 10 iulie 2013, a fost respins, ca nefondat, apelul declarat de inculpatul Babijdir Nicolae, cu menținerea sentinței.

4.1. La adoptarea soluției date, instanța de apel a statuat că, instanța de fond în baza probelor administrate legal de către organul de urmărire penală și verificate în ședința de judecată, cu respectarea prevederilor art. 100 alin. (4) CPP, le-a dat o apreciere justă în sensul art. 101 CPP, astfel ajungând la concluzia corectă cu privire la condamnarea inculpatului Babijdir Nicolae în baza art. 201/1 alin. (1) Cod penal.

La fel, instanța de apel a conchis că probele administrate în cauză combat declarațiile inculpatului privind nevinovăția sa în cele imputate, această metoda fiind aleasă întru evitarea răspunderii penale.

Totodată, instanța de apel a apreciat critic argumentele inculpatului, precum că partea vătămată și martorii audiați în cauză au dat declarații neveridice, în ceia ce privește existența leziunilor corporale la partea vătămată, or, atât partea vătămată Babijdir Iurii, cât și martorii Vremea S. și Ojog V. au dat declarații sub jurământ, conform art. 108 Cod penal, fiind preîntâmpinați de răspundere penală, în caz de declarații mincinoase.

Mai mult, declarațiile acestora nu pot fi puse la îndoială, or, martorul Vremea S., expert judiciar medico-legal, a efectuat raportul de expertiză medico-legală pe numele lui Babijdir Iurii, fiind preîntâmpinat de răspunderea penală în conformitate cu art. 312 Cod penal, iar în ședința de judecată a confirmat cele relatate în raport. La fel, și martorul Ojog V., colaborator de poliție la S.P. or. Cupcini, a declarat că el i-a dus pe frații Babijdir Iurii și Nicolae la medicul legist și nu a observat la Babijdir Nicolae careva leziuni corporale.

La individualizarea pedepsei, instanța de apel a stabilit că de către instanța de fond s-a dat deplină eficiență prevederilor art. 61, 75, 84 Cod penal, astfel stabilindu-i inculpatului o pedeapsă echitabilă pentru faptele comise sub formă de închisoare.

5. Inculpatul Babijdir Nicolae, fără a face referire la vreun temei din cele 16 puncte prevăzute la art. 427 CPP, a atacat cu recurs ordinar sentința și decizia instanței de apel, solicitând casarea acestora, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri de achitare, pe motiv că instanțele ierarhic inferioare au dat o apreciere greșită probelor administrate în cauză, care, în opinia recurentului, nu dovedesc vinovăția sa în comiterea infracțiunii imputate. La fel, recurentul a mai invocat că partea vătămată l-a provocat și a instigat conflictul între ei, astfel declarațiile acestuia urmau a fi apreciate critic de către instanțele ierarhic inferioare.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în baza materialelor din dosar, Colegiul penal în unanimitate decide inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

6.1. Potrivit art. 432 alin. (4) Cod de procedură penală, recursul se consideră admisibil în cazul în care acesta îndeplinește cerințele de formă și conținut, iar temeiurile invocate se încadrează în cele enumerate în art. 427 CPP – în caz, în care este prezentă încălcarea gravă a drepturilor persoanei, iar cauza prezintă un interes deosebit pentru jurisprudență.

La fel, în sensul art. 429 alin. (1) CPP, recursul trebuie să fie motivat, iar potrivit art. 430 CPP, trebuie să conțină elemente obligatorii stipulate expres, cu motivarea temeiurilor prevăzute în art. 427 CPP.

Prin urmare, reglementarea dreptului de a declara recursul ordinar împotriva hotărârii instanței de apel reprezintă, din partea titularului, atât un drept procesual de

dezvoltare a atribuțiilor prevăzute de lege, cât și o obligație de a formula cererea respectivă în strictă conformitate cu cerințele stipulate în articolele 427, 429 și 430 CPP. Una din aceste cerințe este ca cererea respectivă să conțină motivele recursului cu argumentarea ilegalității hotărârii atacate, adică recursul să fie motivat.

Odată ce temeiul, aplicarea căruia ar conduce la soluția privind casarea hotărârii atacate, nu este argumentat, instanța de recurs n-are dreptul ca, din oficiu, să-l argumenteze, dat fiind faptul că se încalcă dreptul la un proces echitabil, precum și prevederile art. 24 CPP.

De vreme ce temeiurile pentru care se poate declara recursul împotriva hotărârilor instanțelor de apel sunt expuse și limitativ enunțate de art. 427 CPP, rezultă că motivarea acestuia trebuie să se refere numai la acele temeiuri cu indicarea expresă a textelor de lege pe care se întemeiază.

6.2. Privitor la recursul nominalizat, declarat în ordinea art. 420 CPP, în raport cu analiza normativă ce reglementează calea de atac ordinară propriu-zisă ce precede, se constată că inculpatul nu motivează ilegalitatea hotărârilor atacate sub aspectul cerințelor și exigențelor legii, neinvocând nici un temei din cele 16 prevăzute la art. 427 alin. (1) CPP.

În atare situație, se apreciază că recursul nominalizat nu conține argumentele ilegalității deciziei instanței de apel, precum și în ce constă problema de drept de importanță generală abordată în cauza dată – cerințe stipulate în art. 430 pct. 5) CPP, ceea ce echivalează cu nemotivarea recursului.

La fel, instanța de recurs, menționează că din textul recursului declarat, se evidențiază că recurentul în mod decisiv, își motivează recursul prin dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor, or motivele de reapreciere a probelor, nu se conțin în temeiurile prevăzute la alin. (1) art. 427 CPP, astfel, criticele formulate de acesta nu sunt motivate sub aspectul casării hotărârilor recurate, ca fiind ilegale.

În consecință, aflându-se în imposibilitate procesual-penală de a face o analiză a fondului cauzei sub aspectul de drept privind verificarea hotărârilor atacate pe baza materialului din dosarul cauzei, Colegiul penal, în temeiul art. 432 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală, va decide asupra inadmisibilității recursului ordinar declarat de inculpatul Babijdir Nicolae.

7. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție, -

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpatul **Babijdir Nicolae Ion**, împotriva sentinței Judecătoriei Edineț din 21 mai 2013 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 10 iulie 2013, în propria cauză penală, din motiv că nu îndeplinește cerințele de conținut prevăzute de art. 430 Cod de procedură penală.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată integral la 23 aprilie 2014.

Președinte

Constantin Gurschi

Judecători

Ion Arhiliuc

Liliana Catan